

כסלו תשפ"ו

פרשת
מקץ

392

מרכז מורשת
הרמב"ם

Maimonides
Heritage Center

עדות ישדראל לאלדים

מה חדש?

שמונת ימי החנוכה! איזה חג מלא תקווה! חג של גבורה ואמונה. נחת החנוכה דולקת מדי צר, מאיר את החושך והאור בלב הולך ומתעצם. בחנוכה, יש לנו מסר מרכזי אחד. להאיר את העולם. איזו מנורה יפה ויחידה. להוסיף אור, לנצח את החושך. בכל אחד מאיתנו יש ניצול-אור, נשמה שמאירה באופן ייחודי. בואו נחשוב מדי הדרג שלנו להאיר. מה התכונה הייחודית שאיתה אנחנו יכולים להוסיף אור טוב לעולם הזה. אולי אתה יודע להקשיב באמפתיה וליצור תחושת בטחון אצל מי שמדבר איתך? אולי את מציאה תמיד לראות את חצי הכוס המלאה ומפיצה אופטימיות? אולי אתה יודע להוסיף יד ולעצור לזאת בלי ציפייה לתגובה? אולי את מטפחת את האמונות שלך, כותבת או מנגנת, ומעניקה יופי לעולם? כל אחד מאיתנו נוצר להאיר באור הייחודי ובדפו היכולת לבחור להביא את האור הזה ולהוסיף שמה, אמונה וטוב לעצמנו ולאחרים.

מחכים לפתרונות שלכם!

שמיים שהצטרפתם אלינו ומאמינים אתכם להמשיך לקבל את החלונות בבית הספר, בוייל
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצואט השקטה בסריחת הקד.

מה בפרשה?

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

1 יעקב אוהב את יוסף ומכין לו כתונת פסים מיוחדת והאחים שונאים אותו

2 יוסף חולם שני חלומות שמסמלים כיצד הוא שליט על אחיו והוריו.

3 יעקב כועס עליו ושנאת האחים מתגברת.

4 יוסף נשלח בידי אביו לראות בשלום אחיו הרועים בצאן, הם מנצלים את ההזדמנות ומשליכים אותו לבור. יוסף 'מתגלגל' משם, ומגיע למצרים שם הוא נמכר לעבד אצל פוטיפר.

5 אשת פוטיפר מדברת עליו דברים רעים והוא נשלח לכלא. שם- נודע כפותר חלומות של שרי המלך.

בני נולד בקהילת יהודי בני ישראל (בני מנשה) במדינת מניפור שבהודו, וסיפור עלייתו לישראל היה מסע של חלום ותקווה. המשפחה שמרה בקפידה על המסורת היהודית העתיקה - שפת הדוד (שפה יהודית מקומית), מנהגי טהרה, וזיכרון מתמיד של הקשר העתיק לארץ ישראל. כשהגיע לישראל, בני הביא איתו את התרבות העשירה של קהילתו. בביתם בנגב המשיכה אמו להכין מאכלים מסורתיים כמו "חלה" מקמח אורז, והוסיפה להם נגיעות מהמטבח ההודי - תבלינים עדינים וסגנון בישול מיוחד. אביו המשיך לשמור על מסורת השירה והתפילה המיוחדת של בני מנשה. בבית הספר היה לו קשה בהתחלה. העברית נשמעה לו זרה, והילדים דיברו מהר כל כך. אבל בני זכר את סיפורי הסבא על הקשר העתיק לשבת מנשה, על האגדות שסיפרו כי הם צאצאים של אחד משבטי ישראל שגלו מזרחה לפני מאות בשנים.

בחגים, המשפחה שמרה על מנהגים מיוחדים. בפסח, למשל, הם שילבו מנהגים מסורתיים של יהדות בני מנשה - כמו שירת פיוטים מיוחדים בשפת הדוד, והוספת תבשילים מסורתיים מהמטבח ההודי לסדר. עם הזמן, בני למד לדבר עברית שוטפת, להכיר את תרבות ישראל, והרגיש חיבור עמוק למולדת. הוא הבין שהוא לא רק מהגר, אלא שליח של סיפור עתיק - סיפור של שיבה, של החזרת שבט אבוד לארצו. כשהניף את הדגל ביום העצמאות, בני חש גאווה עמוקה. הוא היה חלק ממסע היסטורי של עם שחזר הביתה, שמביא איתו עולם שלם של מסורת, תקווה ותרבות.

הלכה ומצוה

מה מוסיפים בתפילה בחנוכה?

"בכל יום ויום משמונת הימים האלו, גומרין את ההלל" (הלכות חנוכה, ג, ה)
בחנוכה מודים לה' על הנס הגדול שנעשה לנו. ולכן מוסיפים את 'על הניסים', וכן - תפילת הלל. זאת כמובן בנוסף להדלקת הנרות.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

יהודי עיראק נהגו להדליק את החנוכייה בתוך הבית מחשש מהמוסלמים, ונהגו להעניק לתלמידים בחג "מנורה" מודפסת וחבורות לימוד מיוחדות בעברית ובערבית. כמו כן, בערב ראש חודש סבת נהגו להשתטח על קבר יהושע כהן גדול ולהדליק נר לעילוי נשמת רבי מאיר בעל הנס.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

תפזורת שמות עם 'אור'

א	צ	ת	י	מ	ר	ו	א
ו	ת	ט	ח	ל	ת	י	מ
ר	א	ה	ר	ו	א	ל	א
א	י	מ	ח	י	ו	ו	י
ל	ר	מ	ר	ב	צ	ג	ר
מ	ה	י	ר	ו	א	נ	צ
י	ה	מ	ק	ו	ג	א	ת
ח	ד	א	ר	ו	י	ל	נ

אור/ מאיר/ יאיר/ אורה/ תאיר
אורי/ אוריה/ אוראל

מה הקשר?

כתבו איך קשור כל אחד מהאיורים הבאים לחג חנוכה

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

חג המכבים / ר' חיים בז'רנו

בשם אל שדי יצא לקרב
ידי האויב עשה הרג רב
גאון הפריץ לארץ הגיע
את שאון זרים מתתיה
הכניע

יחד נרים קול בקהל אמוני
מי כמוך באלים ה'

ראו זאת ידידים בנים
והורים
את שם ה' כבדו באורים
נצח ישראל אל תמישו מלב
והגו חנפה בכ"ה בכסלו

יחד נרים קול בקהל אמוני
מי כמוך באלים ה'

חג המכבים הוא חג
לאומי
יחזק לבבי ולב בת עמי
יחד נרים קול בקהל
אמוני
מי כמוך באלים ה'

בימי מתתיה כהן אל
עליון

נפל על עמי יון הגאון
מהר עשה בם פליון ורצה
שמה ושאייה אבדון לנצח

יחד נרים קול בקהל
אמוני

מי כמוך באלים ה'

להאזנה

לפיוט בנעימה
סרקו את הקוד

